

Студентські
конференції
(березень-квітень)

УВАГА!!! Новий
рейтинг студентів

СТУДЕНТСЬКІ ЛЯПИ.
Особиста колекція
О. В. Чорного

Газета для студентів і про них

Вісник Вістфаку

Січень
Лютий
2013

Випуск 4

Слово декана

Смотри на каждую утреннюю зарю, как на начало твоей жизни, и на каждый закат солнца, как на конец ее. Пусть каждая из этих кратких жизней будет отмечена каким-нибудь добрым поступком, какой-нибудь победой над собой или приобретенными знаниями.

Ці слова належать відомому англійському письменнику, художнику, літературному критику і поету XIX ст. Джону Рескіну, але є актуальними для всіх поколінь. Вони мають безпосереднє відношення і до нас – викладачів, студентів, співробітників факультету, для кожного з яких минулий семестр був «коротким життям». Життям, сповненим успіхів і невдач, надій і розчарувань, радощів і суму... Моментом істини для всіх стала зимова сесія, по закінченню якої факультет зазнав втрат. Вірю, що залишилися найбільш здібні, освічені та талановиті. Успіхів усім нам у новому семестрі!

Ваш декан

Результати сесії

Ст.2

Спартакіада
«Здоров'я»

Ст.3

ЛЮДИ І БОТИ:

модерне інтерв'ю з
мейнстрімовим пи-
сьменником Максом
Кідруком

Ст.6

Працевлаштування
молодих спеціаліс-
тів

Ст.10

Варто переглянути.
Зимовим вечором ...

Ст.14

Коли згасає кохан-
ня...

(розповідь-притча)

Ст.16

Нарешті завершилася ця зимова сесія. Для першокурсників вона стала першою, тому, як-то кажуть, їх уже можна назвати справжніми студентами. Для випускників це вже крайня зимова сесія (оскільки, остання казати не прийнято). Але, мабуть, для всіх це була одна з найскладніших сесій. Адже завдяки 100-бальній системі, яка всіх так налякала, були відмінені «автомати», і всі були змушені складати екзамени. Та все ж таки, ми пережили і кінець світу, і цю сесію, бо ми, студенти, здатні не лише на це. А сесія – це лише незначна складова нашого насиченого життя, та й виходу в нас немає, тому що ми самі його обрали. Отже, завдяки підтримці викладачів та власним зусиллям, ми з цим впоралися.

З початком нового навчального семестру можна підбити підсумки сесії та відзначити найбільш активних та успішних студентів нашого факультету. До цього списку хотілося б віднести багатьох студентів, адже всі по-своєму на це заслуговують. Приємно зазначити, що і першокурсники, які поповнили ряди нашого факультету, здатні гідно нести звання «студента факультету історії та права». Вони проявили себе як активні, ініціативні, амбітні студенти, спроможні

Результати сесії

Автор: Проценко Ольга

силою власних знань і зусиль досягати успіхів. Багато студентів було залучено до студентського самоврядування: вони брали участь у всіх заходах, організованих студентською радою. Так, студентка 1 курсу Гончаренко Анна стала проф.-оргом факультету. Загалом, студенти всіх курсів долучилися до громадської роботи, адже це урізноманітнює наше життя, робить його більш насиченим, цікавим, веселим, сприяє закріпленню дружніх стосунків між студентами та формуванню доброзичливої атмосфери на факультеті.

Хотілося б винести подяку студентам, які завершили попередній семестр на «відмінно»: Кашубі Олегу та Пеевій Олені (14 група), Романенко Жанні (15 група), Єніч Оксані та Савич Ксенії (21 група), Плотнікову Євгенію (22 група), Кравченко Вікторії та Проценко Ользі (23 група), Дмитренко Олені та Пірку Вадиму (24 група), Власенко Наталії, Ігнат'єву Ігорю та Кравченко Ірині (31 група), Попковій Євгенії (32 група), Хачатрян Ачер та Чигрину Дмитру (33 група), Ковальчук Юлії (36 група), Бондаренко Юлії та Шверненку Сергію (41 група), Писаревій Аліні (42 група), Колісниченко Ірині та Марушно Юлії (43 група), Компанієнко Анні, Улюшеву Богдану та Чорній Марині (44 група), Домарецькому Юрію, Карповій Яні,

Ланецькому Сергію (45 група), Березовській Оксані та Фауру Тимуру (46 група), Бережному Олександрю, Івановій Ользі, Кудря Світлані, Шевченко Інні та Яременку Максиму (51 група), Павловій Анні, Нагорній Олені (53 група), Безшкуненку Артему, Бойчук Людмил та Скороход Ользі (61 група). Сподіваємося на те, що перелік відмінників з кожним семестром буде тільки збільшуватися. Бажаємо натхнення й успіхів у досягненні своєї мети.

На жаль, серед студентів є й такі, кому не вдалося з першої спроби скласти всі заліки та екзамени. Майже у кожній групі є ті, хто мають академічну заборгованість. Незважаючи на цю невдачу, вони виправляються і працюють над тим, щоб здати свої «борги» та в подальшому уникати таких ситуацій.

Отже, результати сесії відомі. Розпочався новий навчальний семестр, який вимагає від викладачів і студентів мобілізації всіх сил, щоб показати не гірші результати, ніж минулого півріччя. Тому нам треба бути старанними, працювати над собою і, звичайно, відпочивати, скоро ж весна. Але пам'ятати, що відпочинок має бути лише на користь нам, а не заважати нашим успіхам.

КОЛОНКА ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА

«I love you», «Kocham Cię», «Je t'aime», «miluji te», «ti amo», «Ich liebe Dich», «Я тебя люблю», «Я тебе кохаю»... в кожній мові світу воно звучить по різному, але висловлює одні ж і ті почуття – кохання. Їх не можна висловити лише словами, адже «муза кохання» стала поштовхом до створення найвишнзначніших творів мистецтва – картини, загадки яких розгадують і до сьогодні, мелодії, які зачаровують нас. Закохані у всі часи для своїх половинок зважувалися від найромантичніших до найбезглуздіших вчинків, від серенад під вікном коханої до дуелей заради відстоювання її честі.

Одним і чи не найголовнішим та найхвилюючим моментом у відносинах є пропозиція руки і серця. Хоча часи рицарства та дуелей пройшли, але, все ж таки, романтики XXI століття можуть дивувати своїх половинок.

Elad Dekel заради згоди своєї обраниці навіть потрапив до Книги рекордів Гіннеса, в якості найменшої пропозиції руки і серця у всьому світі. Власне освідчення він надрукував на 1 см² покритті чіпа, зробленого із золота і титану.

(Початок, продовж. ст.3)

Спартакіада «Здоров'я»

Автор: Голова профбюро факультету О. М. Марченко

З 17 січня по 14 лютого 2013 року у нашому університеті проходить традиційна Спартакіада «Здоров'я» серед викладачів та співробітників вузу. Цього року команди факультетів поділили на дві підгрупи «А» і «Б». В основі розподілу покладена фізична підготовленість учасників, спорідненість за віковими якістьами, давні спортивні змагальні тради-

ції. У підгрупі «Б», куди входить команда істориків, беруть участь також команди фізико-математичного та природничо-географічного факультетів. Групу «А» складають команди факультету фізичного виховання, кафедри фізичного виховання і оздоровчої фізичної культури й підрозділу охорони.

Спортивні змагання почалися вдало для нашої збірної. 15 січня у змаганнях з шахів молода (ст. лаборант кафедри всесвітньої історії В.М. Безверха) і водночас досвідчена (зав. кафедрою всесвітньої історії професором. О.І. Кіян, доцент кафедри С.І. Шевченко) команда нашого факультету здобула загальне перше місце.

Досить напруженими виявилися змагання з волейболу 16 січня. Команда у складі К. С. Мельничука, О. М. Марченка, В. В. Ігнатенка, О. В. Культенка, В. М. Супруна, О. В. Ломаки і при активній участі незрівняних і амбіційних В. М. Безверхої й А. О. Єфіменко здобули перемогу над командою природничо-географічного факультету з рахунком 15:12 і 15:9, але в тяжкій боротьбі не змогли протиставити молодість, змішаність складу і не зіграність (вийшли у такому складі вперше) сильній команді чоловіків фізмату, рахунок партій 15:12; 15:13 на користь фізико-математичного факультету. І ми зайняли друге місце.

18 січня наша команда взяла участь у змаганнях по шахам у складі В. М. Юраха, О. М. Марченка та Т. М. Мілової. У підсумку – друге місце.

Цікавими вийшли змагання з дартсу, які відбулися 22 січня. Ми зайняли друге місце, поступившись лише сильним суперникам з фізико-математичного факультету. Учасники змагання: О. М. Марченко, О. В. Чорний (найкращий результат), К. Є. Рева, К. І. Панченко, В. М. Безверха (найкращий результат), А. О. Єфіменко.

Драматичними, травматичними, з непередбачуваним фіналом відбулися 23 січня змагання з баскетболу. Команда у складі Р. В. Стадніченка, К. С. Мельничука, О. М. Марченка, В. В. Ігнатенка, О. В. Культенка, О. В. Ломаки спершу з розгромним рахунком 26:12 перемогли команду природничо-географічного факультету, а потім наприкінці матчу, за декілька секунд до фінального свистка арбітра, вирвали перемогу з рахунком 15:14 у сильної команди фізмату. В підсумку наші баскетболісти – перші

25 січня відбулися змагання з настільного тенісу. У напруженій боротьбі наша команда у складі Р. В. Стадніченка, О. В. Русула і К. Є. Реви. зайняла друге місце, поступившись команді фізико-математичного факультету.

31 січня у змаганнях з футзалу факультет історії та права представляли К. С. Мельничук, В. М. Юрах (вийшов на заміну), В. В. Ігнатенко, В. М. Супрун і найкращий гравець команди О. В. Ломака, які у напруженій боротьбі поступилася з рахунком 5:3 команді фізико-математичного факультету і у підсумку зайняла друге місце (команда природничо-географічного факультету не виставила учасників для змагання).

14 лютого ми боролися за призові місця у змаганнях з плавання і, коли випаде сніг і буде сприятлива погода, на нас ще чекають змагання з лижних гонок.

Разом з тим, за підсумками проведених змагань і уже набраними очками команда викладачів та співробітників факультету

(Продовження, поч. ст.2)

Свою роботу він показав їй, просто поклавши чіп під мікроскоп. Дівчина побачила їх спільну фотографію, а також пропозицію руки і серця. Це так її зворушило і вона, навіть не сумніваючись, вирішила відповісти «так».

Але в жодній країні світу поки що не вдалося з'ясувати, чи може оригінальне освідчення в коханні бути гарантією ствердної відповіді. Проте закохані всіх країн втрачають голову, бажаючи приголомшити свою половинку силою своїх почуттів.

Пропозицію можна зробити в екстремальних умовах або в несподіваному місці, у вигляді захоплюючого квесту в компанії друзів, флешмобу на головній вулиці міста, зустрічаючи захід сонця на березі моря. Можна замовити в кондитерській торт з написом «Вийдеш за мене?» або подарувати своїй коханій пазл, зібравши який, вона побачить заповітний напис «Ти станеш моєю дружиною?»...

Насправді оригінальних ідей безліч. Важливо віртуозно підібрати саме ті ноти, які зачеплять струни серця дівчини і, звичайно, справлять ефект раптовості.

Тож креативності, натхнення та удачі Вам, освідчайтесь, кохайте і будьте коханими ☺!

ту історії та права зараз може відзначати друге загальнокомандне місце у Спартакіаді «Здоров'я» поступившись першим місцем сильній команді фізико-

математичного факультету і видививши команду природничо-географічного факультету. У минулому році команда істориків зайняла третє місце. Так що про-

грес є. Тільки спільними зусиллями викладачів кафедр, підрозділів факультету, згуртувавшись, маючи на меті не тільки участь, а й обов'язкове бажання перемогти, сподіваючись на удачу і трошки везіння, історики у наступному році здобудуть першість у змаганнях.

Профспілковий комітет викладачів і співробітників вузу, підбивши підсумки проведених змагань, визначив найкращих учасників Спартакіади. Від нашого факультету переможцями є ст. лаборант кафедри всесвітньої історії В. М. Безверха і аспірант цієї ж кафедри О. В. Ломака, яким будуть вручені цінні подарунки.

Студентські конференції: березень-квітень 2013 року

Назва конференції	Місце проведення	Deadline
X Міжнародна конференція «Проблеми і перспективи соціально-економічного формування сучасної держави та суспільства»	Москва	02.04.13
Всеукраїнська науково-практична конференція «Актуальні проблеми національного законодавства»	Кіровоград	20.03.13
XIV Міжнародна науково-практична конференція «Людина, культура, техніка у новому тисячолітті»	Харків	30.03.2013
IX Міжнародна науково-практична конференція молодих вчених «Правове життя : сучасний стан та перспективи розвитку»	Луцьк	01.03.13
V Міжнародна науково-практична конференція «Науково-методичні засади управління якістю освіти у вищих навчальних закладах»	Київ	10.03.13
Всеукраїнська науково-практична конференція «Актуальні проблеми медичного права»	Вінниця	15.03.13
I Міжнародна науково-практична конференція «Еколого безпечний розвиток територій: проблеми та перспективи»	Ужгород	31.03.13

Віктор Андрійович Ющенко), низка не менш цікавих авантур, серед яких подорож до пустелі Сахара та напівлегальна операція з відстоювання честі українок у далекій Новій Зеландії, спланована разом з Сергієм Притулою, а також... участь у виборах за мажоритарним списком однієї з партій.

І от чергова акція Максима знову привела його у білокам'яний Кіровоград на початку цієї зими. Справа у тому, що тро-

ЛЮДИ І БОТИ: модерне інтерв'ю з мейнстрімовим письменником Максом Кідруком

Автор: Манько Євгеній **Фото:** Кожушко Ярослав

Напевно, усім Вам відоме ім'я Максима Кідрука.

І справа не в тому, що Максим – успішний письменник, нове ім'я в українській літературі та мандрівник з багаторічним досвідом й великим списком відвіданих країн за плечима. Все набагато прозаїчніше – пан Кідрук – це саме той чувак, за якого Ви голосували (або не голосували) на останніх парламентських виборах. У реальності діяльність Максима Кідрука має значно більш різноманітний характер.

В ході своїх вилазок у широкий світ наш герой встиг перехворіти свинячим грипом у Мексиці, потрапити в Єгипет якраз у момент славнозвісної революції на площі Тахрір, зробити тату на досі нерозшифрованій мові аборигенів острова Пасхи та спричинити невеличкий дипломатичний скандал у Лівані. А колись же був зразковим

громадянином – навчався у Швеції, планував стати інженером, отримував президентську стипендію... Мораль? Ніколи не вирушайте у подорож Мексикою з товаришем, якщо знаєте лише три слова іспанською, і одне з них «сабра» - козел. А саме це й трапилось з Максимом Івановичем влітку 2008 року. За мотивами пригоди була створена книга «Мексиканські хронічки. Історія однієї мрії», що у 2009 здобула другу премію на конкурсі «Коронація слова».

А потім Макс прокинувся знаменитим, наскільки такий мовний зворот узагалі доцільно застосовувати до наших письменників, враховуючи плачевний стан сучасної вітчизняної літератури. Далі були ще 7 художніх книжок (якось, купуючи одну з них на книжковому ярмарку у Львові, на очі журналістам потрапив сам тодішній президент –

хи більше, ніж рік тому, пан Кідрук досить радикально змінив власну видову приналежність у світі літератури та перекваліфікувався з творця тревеллогів – книжок про подорожі, на автора технотрилерів. Це новий для української літератури жанр (настільки новий, що письменнику довелось власноруч створювати його дефініцію для вітчизняної «Вікіпедії») і якщо спробувати дати йому коротку характеристику, то це така фантастика, у якій немає фантастики. Сюжетна канва тут теж спирається на технології, але не далекого майбутнього, а, буквально, завтрашнього (чи навіть сьогоднішнього) дня. Засновник цього жанру – Майкл Крайтон («Парк Юрського періоду» знято за його твором) помер, тож трон короля технотрилера наразі вакантний, і Максим вирішив випробувати свої сили в його (трону) завоюванні. До нашого міста він приїхав

з презентацією свого технотрилера «Бот» - яка відбулась у бібліотеці імені Чижевського. Пан Кідрук з одного боку інтригував потенційних читачів страхітливими історіями про нанороботів, Великий Адронний Коллайдер та фрактали; а з іншого заспокоював присутніх тим, що книгу написано максимально зрозумілою, «дружньою» до широкого кола читачів мовою. На підтвердження останньої тези Максим розповідав історію про своїх «рідерів» - десятих таємничих дівчат-філологів, котрі першими прочитали книгу та через зауваги яких власне «наукову» частину твору довелось скоротити майже на третину (за іронією долі більшість присутніх на презентації складала саме дівчата-філологи). Презентація мала шалений успіх та викликала щире захоплення аудиторії. Настільки щире, що автору цих рядків не вистачило екземпляра «Бота», а захоплені слухачі (здебільшого, слабкої статі) ще з півгодини не відпускали письменника, поки він не перефотографувався з кожною з них.

Тому нашому штатному кореспонденту і фотографу довелось брати обіцяне паном Кідруком інтерв'ю у екстремальних умовах – вже після закриття бібліотеки під незадоволеним поглядом місцевого сторожа. Тож спілкування вийшло трохи зіжмаканим, а наш кореспондент постійно переходив з «Ти» (як просив звертатись до себе Максим) на «Ви» (як підказувало патріархальне виховання). Але загалом вийшло цікаво – живо, весело, з вогником. Саме цей настрій ми і спробували передати, шляхом збереження

максимально можливої точності щодо тексту першоджерела і вивчення мінімально необхідної кількості правок. Отже... Отже, «понеслась».

– **Ласкаво просимо до Кіровограда, раді знову Тебе бачити. Ти якось казав, що кожне місто для тебе особливе, і люди скрізь теж особливі. Який для тебе Кіровоград?**

Господи, що ж ти ставиш такі провокаційні питання?! (Наш кореспондент сміється.) Скажу так, насправді у мене є таке, можливо, трохи егоїстичне поняття моє/не моє місто. Чим це визначається? Грубо кажучи, кількістю людей, які прийшли на презентацію, тим як реагувала аудиторія (не «зігнаних» - я не маю на увазі презентацію в ВУЗі). До 2011 року у мене було три моїх міста – це Київ, Львів, Тернопіль. Після промотуру з «Ботом» до них додалось ще два – Харків (там відбулась найкраща презентація за всю мою історію) та Чернівці. Сьогодні до цього списку долучилось шосте місто – тепер я вважаю Кіровоград своїм.

– **Приємно це чути. Тепер традиційне питання для Ваших останніх інтерв'ю – про політику. Ми не будемо питати Вас про вибори, адже Ви вже достатньо про це сказали, зокрема, й, цитую: «стільки гівнюків я не зустрічав за всі 28 років свого життя». (Максим сміється) Ні, ми запитаємо про поствиборчі перепитії: чи очікували Ви такого від пана Табалова і як Ви взагалі оцінюєте його вчинок?**

На сто відсотків. Я не знаю чи ти чув про ту мою заяву, яку я зробив ще до виборів. Я тоді його жорстко «відшив», і мене поливали багном усі – з Об'єднаної опозиції, з Удару. Казали, що Кідрук заледве не продався «регіонам», і так далі.

Грубо кажучи, ти маєш розуміти, що якщо я варюсь у цьому котлі, я знаю трохи більше ніж ти. Не тому, що я такий розумний, а тому, що я просто ближчий до цього всього лайна. На той момент для мене були абсолютно очевидними речами те, що і молодший і старший Табалови стануть першими тушками в парламенті. Тому та моя заява – і зараз це вже зрозуміли всі – була абсолютно виважена та продумана; таким чином я розумів, що хоч вибори я й не виграю, я залишаюсь абсолютно чистим. Я показав, що я з цією людиною нічого спільного не маю. Єдине, що мене здивувало, це те, що це сталося дуже швидко. Я думав, що вони ввійдуть у фракцію і потім звалять з фракції, скажімо, років через півтора, коли все вляжеться і перед «регіонами» реально виникне небезпека втратити президентське крісло та їм потрібно буде здобути конституційну більшість.

Але загалом я розумів, що першими посиплються Табалови. Звичайно, злорадствувати негарно, але, коли я це почув, як кажуть англійці, it made my day. Так, це не гарно і мені прикро за всіх кіровоградців. Але це заткнуло рота багатьом з тих, хто лив багно на мене.

– **Зрозуміло. Так, перейдімо до інших двох Ваших іпостасей,**

більш звичних і для нас і для України загалом.

А яка друга?

– *Мандрівник і письменник...*

Господи, за мандрівника я постійно забуваю. Але це таке – воно до мене як какашка пристало і я від нього не можу відкараскатись. Що таке мандрівник?

– *А нам теж цікаво, до речі. Що таке мандрівник?*

Для мене це спосіб здобуття персонажів – реальних персонажів, реальних діалогів і реальних місць для розгортання моїх наступних художніх, чисто трилерних, книжок. Чому це так важливо? Тому, що для письменника необхідно якомога більше бачити людей, реальних людей: я спостерігаю за всім – як Ви рухаєтесь, як Ви одягаєтесь, які у Вас зачіски (*Наш фотограф сміється*), – бо це реальні обличчя. Адже чим відрізняється хороша книжка від поганой? В хорошій читач впізнає себе. І головним чином через діалоги і через деталі – як він провів рукою, як сів – от як зараз ти сидиш. Я постійно за цим спостерігаю. І подорожі дають мені можливість зустрічатися зі значно більшою кількістю людей ніж зустрічається гіпотетичний українець мого віку. Це привносить реалістичність у книжки. Тому подорожі – це лише засіб. Не можна сказати, що подорожі – це сенс життя. Звичайно, це круто, ти розширюєш кругозір, але дуже мало людей в цьому житті заробляють подорожами. Навіть Тур Хаййордал, або Жак Ів Кусто. Вони заробляли чимось, що було засновано на їхніх подорожах. Тому це не іпостась, це спосіб... проведення... часу.

– *Стосовно ідентифікації себе з персонажами. У одному з циклів Ваших творів, скажімо, є герой Макс. Та й взагалі більшість Ваших книжок засновані на Ваших подорожах. Тож скільки Вас у Ваших героях?*

Значить, так: якщо беремо тревеллоги – вони повністю автобіографічні, там нічого не вигадано. У «Навіжених» головного героя звать Макс, але він низенький, чорнявий і бородавкуватий. Я схожий на низенького, чорнявого і бородавкуватого? (*Наш кореспондент сміється*). Це не я. Я зробив велику помилку, коли назвав його своїм іменем, і це сконфузило багатьох. Але так вже вийшло. Там мене практично немає. Тьомик – це збірна солянка з трьох моїх друзів, а Макс – просто вигаданий персонаж. Це все вже, фактично, у минулому. Тревеллоги лишатимуться, але це другорядне. «Навіжені» - це взагалі був несерйозний проект, я й сам до нього серйозно не ставлюся. В нього є величезне коло читачів, але то не є серйозною літературою. Відтепер основними будуть технотрелери, психотрелери та інші трелери. Це те, що я хотів писати від початку. І далі воно буде продовжуватись.

Як багато там мене? В «Боті» не так багато. В наступному трилері, «Твердиня», буде чисто мое альтер-его – українець, персонаж, якого зватимуть Левко. Я ставлю його в тих умовах, у яких, фактично, я був і мені таким чином легше вживатись у свою ж вигадану історію.

– *Тепер щодо технотрелера – першого українського, пер-*

шого Вашого. Щодо «Бота». Пробачте нам на слові, але вся ця історія з чи-то вісьмома, чи-то десятма дівчатами-рідерами, з переписуванням статі одного персонажа – це все трохи віддає якоюсь гонитвою за масовістю. Більше того, це навіть трохи віддає попсою... Максим Кідрук хоче вийти в тираж?

Попсою? Можна це називати як завгодно. Можна називати це попсою. Можна це називати жанровими книгами. Якщо хтось називає попсою Крайтона, - ОК, тоді я хочу присвятити все своє життя створенню попси. Я хочу продати більше попових книжок, ніж продав їх Крайтон. Буду говорити відверто.

Я веду до того, що я не бачу нічого поганого в тиражованості. Як казав Сальвадор Далі: «Художник – это тот, кто продает свои картины. Хороший художник – это тот, кто хорошо продает свои картины». І ось цей довбаний міф, який утворився тільки в нашому культурному середовищі – про те, що письменник, чи митець, чи художник має, бляха, бути голим, ходити в подраних штанах...

– *І вмерти під тином від туберкульозу...*

Так! 97% тих, хто увійшов в історію світової культури були надзвичайно багатими людьми за життя: Джек Лондон, Стівен Кінг, Майкл Крайтон, Герман Меллвіл, Марк Твен... Так, є певні винятки, але, скажімо, той самий автор «Хоббіта» - Толкіен, хоч і не був мегавідомим при житті, але він жив за гонорари! Його читали

тоді. Тобто я не бачу нічого поганого в цьому – це по-перше.

По-друге, ті історії, які я розказував, їх можна сприймати з якимось тяжінням до попсовості, але я скажу так: ніхто не ідеальний. Це звичайна правка твору. Я мушу бачити фідбек від читачів. Я що, пишу для себе? Я бачив людей, які кажуть «мені начхати, що Ви думаєте – я пишу для себе». Так от, їх через 5 років ніхто не буде знати. Тобто, ми ж пишемо, врешті-решт, для людей.

В нашу еру ким би ти не був – Ернест Хемінгуей чи Стівен Кінг, вони всі гуглять свої імена і читають те, що про них пишуть. *Всі письменники це роблять.*

Я не пишу для себе. Розумієш... Що таке книжка? Скажи мені, що таке книжка?

– **Для мене? Перш за все, напевно, акт творчості.**

М-м-м?.. Ні, подумай краще. Що таке книжка?

– **Спресований стос паперу.**

Правильно. Замараний фарбою папір. Вона стає культурним продуктом тут (*показує на скролю*) – в голові читача. І, відповідно, ти тим кращий письменник, чим більше ти створив не паперу, а культурного продукту. Тобто, чим більше тебе людей прочитало.

Я не називаю це гонитвою за масовістю. Ти читав «Бот»? (*Наш кореспондент заперечно хитає головою.*) Візьми й прочитай. Тоді ти зрозумієш, попса це, чи не попса. Зрозумієш, скільки було зроблено, щоб ця книжка була написана. Якщо ти після цього назвеш це попсою, я повторюсь, я покладу все своє життя на створення попси.

– **Гаразд. Ви як письменник можете поради́ти нашим читачам щось цікаве з того, що вийшло у цьому році в світі української літератури.**

Чисто з української? Кокотюха «Червоний»... Жадан «Вогнепальні і ножові»...

– **Це, здається, збірка поезії.**

Так, це збірка поезії, хоч я і не фан поезії. Є ще український переклад Кінга...

Чому я так задумався – тому, що я зараз перебираю всіх авторів в голові і, скажімо, Дереша я не пораджу. Я обожнюю Дереша, ми з ним товаришуємо; але те що він створив у «Голові Якова», я це нікому не пораджу.

– **І, насамкінець, наближається кілька важливих дат – Кінець світу, Новий рік... Як нашим читачам пережити їх обидві, та ще й, бажано, без наслідків?**

Чуваки, релаксність! Ми ж пережили вибори! Який ще кінець світу? Він мав статись тоді: «регіони» виграли, - все, кінець світу настав. А Новий рік...

– **Побажайте чогось нашим читачам, та й будемо закінчувати з цим.**

Будьте чемними. Напився – поведься як людина.

(*Всі сміються. Хеппі-енд.*)

P.S. Як добродесні писаки ми виконали взате на себе зобов'язання та прочитали останній твір Максима. І маємо зазначити, що він повністю виправдовує власну назву – функції ключових персонажів, як і функції ботів у комп'ютерних іграшках, тут об'єднуються біганиною, й веден-

ням прицільного вогню один по одному й умовному супротивнику; і, так само як і боти, вони (персонажі) мало відрізняються один від одного – основна різниця в характерах місцевих героїв – частота використання американізму «fuck», який, на наше щастя, здебільшого дається без перекладу. Густина медійних штампів на квадратний сантиметр друкованого тексту вражає не гірше отруйного зоману – тут Вам і зомбовані найманці, і божевільні вчені, і винятково небезпечні нанороботи, і, навіть, напівлегендарні завдяки старанням низькобюджетних хоррорів, діти-носії зла. Насправді жанрових кліше у книзі так багато, що у певний момент постмодерністський культурний досвід бере гору над тверезим розумом і читачу починає здаватись, що все це неспроста, що камінь – це, насправді, не камінь, а такий тонкий натяк на якого-небудь Зюскінда. Втім, запевняємо Вас, це не так. Камінь – це лише камінь, пустеля – лише пустеля, літак – лише літак, а боти – всього лиш боти. І хоч книга наділена досить динамічним сюжетом, а в окремих аспектах пробуджує досить сильні психічні реакції (здебільшого – страх або огиду), це швидше підтверджує, а не заперечує твердження про те, що її написання обумовили ті ж мотиви, котрі викликають до життя необхідність створення відеоігор – сучасній людині час від часу потрібно розрядити психологічну напругу та полоскотати собі нерви.

ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ МОЛОДИХ СПЕЦІАЛІСТІВ

Студент-консультант: Улюшев Богдан

Конституційне право громадян України на працю передбачено ст. 43 Основного Закону. Відповідно до неї право на працю включає можливість заробляти собі на життя працею, яку кожен вільно обирає, або на яку вільно погоджується.

Не дивлячись на це, однією з найменш захищених категорій населення у питаннях працевлаштування залишається молодь. Протягом останніх років ситуація з зайнятістю та працею молоді склалася досить напруженою. Через відсутність достатнього практичного досвіду, правових та професійних знань реалізувати своє право на працю молодим громадянам на сьогоднішній день досить складно. Тому аналіз нормативної регламентації працевлаштування молодих працівників становить актуальне завдання.

Законодавець визначає **працевлаштування як комплекс правових, економічних та організаційних заходів, спрямованих на забезпечення реалізації права особи на працю**. Тлумачення даного поняття міститься у ст.1 За-

кону України «Про зайнятість населення», що набрав чинності з 01.01.2013 року та у зв'язку з прийняттям якого втратив чинність Закон України «Про забезпечення молоді, яка отримала вищу або професійно-технічну освіту, першим робочим місцем з наданням дотації роботодавцю».

Загальні вимоги до працевлаштування молодих спеціалістів регулюються ст. 197 Кодексу законів про працю України (далі – КЗпП). Межі дії ч. 2 ст. 197 КЗпП залежать від визначення поняття молодих спеціалістів. У п. 4 ст. 7 Закону «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» сформульовано таке саме поняття молодих спеціалістів, як і в ч. 2 ст. 197 КЗпП. До молодих спеціалістів належать випускники державних вищих навчальних закладів і професійно-технічних училищ, потреба в яких визначена державним замовленням.

Згідно п.2 «Порядку працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням» випускники вищих навчальних закладів, яким присвоєно кваліфікацію фахівця з вищою освітою різних освітньо-кваліфікаційних рівнів і які працевлаштовані на підставі направлення на роботу, вважаються молодими фахівцями протягом

трьох років з моменту укладення ними трудового договору із замовником. Час навчання в інтернаті до цього терміну не включається.

Низка положень щодо працевлаштування випускників знайшла також своє відображення у таких нормативно-правових актах, як Закон України «Про забезпечення молоді, яка отримала вищу або професійно-технічну освіту, першим робочим місцем з наданням дотації роботодавцю», Законах України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні», «Про зайнятість населення», «Про Державний бюджет України на відповідний рік», «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття», інших нормативно-правових актах, що регулюють відносини у сфері забезпечення молоді робочим місцем.

Указом Президента України «Про заходи по реформуванню системи підготовки спеціалістів і працевлаштування випускників вищих навчальних закладів» від 23 січня 1996 року встановлені три способи фінансового забезпечення підготовки фахівців вищими навчальними закладами:

– за державним замовленням (за рахунок коштів Державного бюджету України, республікансь-

кого бюджету АР Крим і місцевих бюджетів);

– за рахунок коштів фізичних та юридичних осіб;

– за рахунок власних коштів студента.

Порядок працевлаштування випускників, які навчалися за рахунок коштів відповідних юридичних та фізичних осіб, визначаються угодою між ними. Випускники, які навчалися за власні кошти, мають право обирати місце працевлаштування за власним бажанням.

Тобто, як бачимо, існують відмінності у порядку працевлаштування випускників вищих навчальних закладів залежно від способу їх підготовки. Ці відмінності створюють додаткові труднощі правового регулювання працевлаштування молоді, залишаючи поза правовим регулюванням значну її частину. Тому зупинимось на деяких аспектах працевлаштування більш докладніше.

Особливості працевлаштування випускників вищих навчальних закладів у першу чергу визначені постановою Кабінету Міністрів України «Про Порядок працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням».

Формування державного замовлення на підготовку фахівців з вищою освітою здійснюються згідно з постановою Кабінету Міністрів України «Про Порядок формування та розміщення державних замовлень на поставку продукції для державних потреб і контролю за їх виконанням» від 29 лютого 1996 р.

Державне замовлення формується Міністерством економічного розвитку і торгівлі України разом з міністерствами, іншими органами державної влади, установами, організаціями. Міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, враховуючи інтереси замовника, доводять державне замовлення до підпорядкованих їм вищих навчальних закладів. Керівники вищих навчальних закладів після зарахування осіб на навчання за державним замовленням укладають з ними угоду. За рік до закінчення навчання міністерства, інші центральні органи виконавчої влади укладають контракти з виконавцями державного замовлення (замовниками) відповідно до кількості замовлених місць, подають міністерствам та відомствам, що мають у своєму підпорядкуванні вищі навчальні заклади, перелік місць працевлаштування та умов, які вони зобов'язуються створити випускнику (забезпеченість житлом, розмір заробітної плати, інші соціальні гарантії).

Згідно з угодою випускник зобов'язаний глибоко оволодіти всіма видами професійної діяльності, передбаченими відповідною кваліфікаційною характеристикою, та відпрацювати у замовника не менше трьох років, а вищий навчальний заклад забезпечити відповідні якість та рівень підготовки фахівця з вищою освітою.

Особи, зараховані до вищих навчальних закладів на цільові місця, після закінчення вищого навчального закладу направляються на роботу на підприємства,

до організацій сільського, лісового, водного господарства, переробних галузей агропромислового комплексу, закладів соціальної сфери села і зобов'язані відпрацювати за призначенням не менше трьох років. Особи, зараховані до вищих навчальних закладів відповідно до Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» та віднесені до 3-ї та 4-ї категорії, зобов'язані після закінчення вищого навчального закладу відпрацювати за призначенням не менше трьох років.

Розірвання випускником угоди, допускається з таких поважних причин:

- 1) встановлення інвалідності 1 або 2 групи, внаслідок чого випускник не може виїхати на роботу за призначенням;
- 2) встановлення інвалідності 1 або 2 групи у дружини (чоловіка) випускника, одного з батьків (або осіб, які їх замінюють) випускника;
- 3) якщо випускник — вагітна жінка, мати або батько, які мають дитину у віці до трьох років, або дитину, яка згідно з медичним висновком потребує догляду (до досягнення нею шестирічного віку); одинока мати або батько, які мають дитину до чотирнадцяти років або дитину-інваліда;
- 4) проходження чоловіком (дружиною) військової служби (крім строкової), в тому числі за контрактом, на посадах рядового, сержантського й старшинського скла-

ду, прапорщиків, мічманів та офіцерів у Збройних Силах, Державній прикордонній службі, Службі безпеки України, а також інших військових формуваннях, створених відповідно до законодавства України, та служби в органах внутрішніх справ поза місцем розташування замовника;

- 5) вступу до вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації для випускників вищих навчальних закладів I-II рівнів акредитації.

Розірвання угоди за ініціативою замовника допускається у разі:

- 1) неможливості надання випускникові роботи за спеціальністю згідно з медичним висновком (якщо медичний огляд для прийняття на роботу відповідно до законодавства є обов'язковим) або висновком медико-соціальної (експертної) комісії;
- 2) банкрутства замовника.
- 3) Якщо випускник без поважних причин не захистив дипломний проект, замовник може надати йому роботу з урахуванням одержаної спеціальності та кваліфікації.

Випускник, призваний на строкову військову службу до Збройних Сил, після її закінчення зобов'язаний прибути на роботу за призначенням. Перебування у Збройних Силах зараховується в передбачений угодою термін роботи за призначенням. Це стосується також випускників, які проходять альтернативну (невійськову) службу.

Час перебування жінки у відпустці після закінчення вищого навчального закладу у зв'язку з вагітністю, пологами, доглядом за дитиною до досягнення нею трирічного віку зараховується до терміну роботи за призначенням.

Якщо умови угод, укладених до шлюбу чоловіком і дружиною, не передбачають направлення їх до одного й того ж населеного пункту, місце їх роботи визначається за домовленістю між ними замовниками, а у разі коли вони не дійшли згоди, один з подружжя має право розірвати договір в односторонньому порядку.

Молодий фахівець повинен прибути до місця призначення у термін, визначений у направленні на роботу. У разі неприбуття молодого фахівця за направленням або відмови без поважної причини приступити до роботи за призначенням; звільнення його з ініціативи роботодавця за порушення трудової дисципліни; звільнення з власного бажання протягом трьох років випускник зобов'язаний відшкодувати у встановленому порядку до державного бюджету вартість навчання і компенсувати замовнику всі витрати. Проте обов'язок випускника відшкодувати до Державного бюджету вартість його навчання викликає суперечності. Ця норма встановлена підзаконними нормативно-правовими актами, в той час як ст. 53 Конституції України визначено, що держава забезпечує доступність і безоплатність професійно-технічного і вищого навчання в державних і комунальних навчальних закладах. У цьому випадку має місце публічно-правовий характер суспільних

відносин, в яких держава виконує конституційний обов'язок щодо безкоштовного навчання. Стипендіальні виплати носять характер соціальної підтримки студентів з боку держави і є по суті соціальною допомогою, яка надається на прожиття студентам. З огляду на це, повинен застосовуватися принцип безповоротності таких виплат.

Іншу правову природу мають відносини особи, яка проходила навчання за договором з юридичними і фізичними особами, за рахунок грошових коштів останніх. Ці відносини мають цивілістичну природу і в разі порушення випускником умов договору сума заподіяного збитку повинна бути відшкодована.

Випускникові, якому відмовлено в прийнятті на роботу після прибуття до місця призначення, замовник компенсує витрати, пов'язані з переїздом випускника і членів його сім'ї як до місця призначення, так із поверненням до постійного місця проживання (якщо він був направлений до іншої місцевості) згідно з визначеними в угоді умовами.

У разі відмови у прийнятті на роботу за призначенням і звернення молодих фахівців до центрів зайнятості замовники відшкодовують державній службі зайнятості всі витрати, пов'язані з працевлаштуванням, перепідготовкою, виплатою допомоги по безробіттю та матеріальної допомоги в розмірі стипендії під час проходження професійної підготовки та перепідготовки.

Молодий фахівець повинен прибути до місця призначення у термін, визначений у направленні

на роботу. Якщо замовник відмовив у прийнятті на роботу молодого фахівця, останній звертається до державної служби зайнятості за сприянням у працевлаштуванні. При цьому пред'являється направлення на роботу і скріплена печаткою замовника довідка про відмову у працевлаштуванні.

Молодим фахівцям, які одержали направлення на роботу після закінчення вищого навчального закладу, надається відпустка тривалістю 30 календарних днів. За час відпустки молодим фахівцям виплачується допомога у розмірі академічної або соціальної стипендії, що вони отримували в останній місяць навчання у вищому навчальному закладі (крім додаткової соціальної стипендії, що виплачується особам, які постраждали від Чорнобильської катастрофи) за рахунок замовника. Після укладення трудового договору на молодих фахівців поширюються усі види соціального захисту, передбачені колективним договором працівників підприємства, установи, організації.

Молодим фахівцям, які звернулися за сприянням у працевлаштуванні до державної служби зайнятості і зареєстровані як такі, що шукають роботу, протягом десяти календарних днів з моменту реєстрації підшукується підходяща робота з урахуванням спеціальності. Якщо підходящої роботи не запропоновано, їм надається статус безробітних з виплатою допомоги по безробіттю до вирішення питання про пра-

цевлаштування згідно із законодавством про зайнятість населення. В цей період молоді фахівці мають право на безоплатну

СТУДЕНТСЬКІ ЛЯПИ

...іноді козаки гарматували свою волю за допомогою шаблі і чарки...

...в сільському господарстві відбувся перехід від перелугу і підпіски до трипілля, тобто трипільської культури...

...Галичина – це кефір...

...Міндовг приєднав до Литви Чорну русь над Нілом...

...прийняттям Ординації 1638 року козацтво не було задоволене, воно було навіть обурене...

...Богдан Хмельницький пророчував кожен свій крок як краще розбомбити польське військо.

...цар Олексій Михайлович тягнув час і не поспішав брати під своє крило козацьку державність, але всеодно взяв для власного задуму.

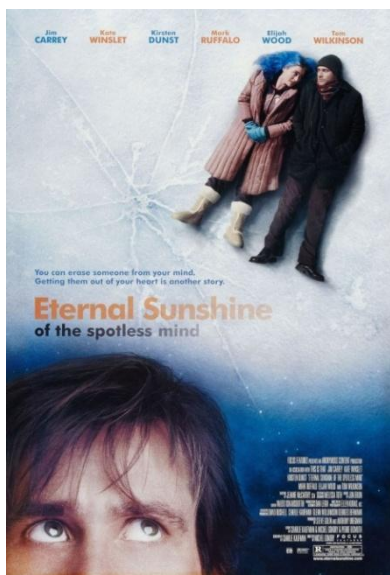
професійну орієнтацію, а також на участь в оплачуваних громадських роботах. На осіб, зайнятих на громадських роботах, поширюються соціальні гарантії, включаючи право на пенсійне забезпечення, виплату допомоги у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю.

У разі неможливості надати підходящу роботу державна служба зайнятості за бажанням молодих фахівців направляє їх на перепідготовку з метою подальшого працевлаштування за набу-

тою новою спеціальністю чи професією

Законодавством не передбачена реальна відповідальність замовника за можливу відсутність робочого місця на підприємстві, на яке направляється молодий спеціаліст. Доцільно також, окрім накладення штрафів за невиконання припису ст. 5 Закону України «Про зайнятість населення» (на рахунок додаткових гарантій щодо працевлаштування працездатних громадян, які потребують соціального захисту і не здатні на рівних конкурувати на ринку праці, у тому числі молоді), встановити економічні стимули для підприємств в разі працевлаштування молоді понад встановлену квоту.

Наприкінці викладу матеріалу статті доцільно зазначити, що одним із нещодавніх сприятливих нововведень для вирішення питань працевлаштування молодих спеціалістів стало затвердження наказом Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України «Типового положення про підрозділ вищого навчального закладу щодо сприяння працевлаштуванню студентів і випускників, що додається» від 27.04.2011. Це Положення регламентує діяльність підрозділу вищого навчального закладу щодо сприяння працевлаштуванню студентів і випускників з метою сприяння реалізації права студентів і випускників на працю та забезпеченню випускників першим робочим місцем.

Ні для кого не є секретом те, що в нашій редакції панують якщо й не феодальні, то точно авторитарні порядки. Тому, коли мені сказали, що моїм наступним штабним завданням буде скласти підбірку романтичних комедій, рекомендованих до перегляду під час зимових свят, Ваш покірний слуга не став протестувати, хоч кілька прогалин у цьому, загалом, непоганому задумі стали йому очевидними ще з самого початку. По-перше, випуск газети, котрий Ви тримаєте у руках побачить світ після свят, тому згадка про святковий настрій у кращому разі викликати легку ностальгію, а в гіршому – ятрить психологічні рани, що ще не встигли загоїться.

Але головне навіть не це. Мені довірили писати про романтичні комедії Мені. Довірили. Писати. Про. Романтичні. Комедії.

Якщо Вам доводилось читати хоча б один з кінооглядів, який ми публікували раніше, Вам уже повинно було стати смішно. Але, все-таки, у нашій редакції працюють істинні професіонали своєї справи, тому я взяв себе в руки, застосував усю наявну силу волі,

Зимовим вечором ...

Автор: Манько Євгеній

і, здається, зміг-таки написати огляд кількох зворушливих святкових фільмів.

«Вічне сяйво чистого розуму»

Під новий рік завжди хочеться дивувати себе і тут нам, як ніхто інший, допоможе витвір трохи причмеленого режисера (а тільки таким і може бути справжній режисер) Мішеля Гондрі. Так Вас, напевно, здивує гра Джимма Керрі, якому вряди-годи дісталась роль, де не потрібно мавпувати й випробовувати на міцність мімічні м'язи обличчя. Здивує Вас і новий образ Кейт Уінслейт – з нестійким настроєм і кольором волосся. А ще Вас безсумнівно не залишить байдужим структура фільму, виконаного у техніці «потону свідомості» та сповненого новаторством і образною винахідливістю буквально у кожному другому кадрі.

Але найбільше ця стрічка здивує Вас тим, що знає про Вас, ваш внутрішній світ та речі-про-які-Винікому-ніколи-не-розповідали. І знає, до речі, більше за Вас самих...

«Дійсно любов»

[Офіційна назва стрічки у вітчизняному прокаті – «Реальна любов», але я був вимушений використати назву ближчу до англомовного оригіналу, бо в іншому випадку за моєю спиною одразу виникають мовчазні фанто-

ми реальних пацанов Каляна і Вавана].

Наша редакція попереджає: опір марний. Ви не зможете залишитись байдужим до цього фільму, навіть якщо Вас створили нацисти у страхітливих лабораторіях Третього Райху і на фізіологічному рівні заклали нечутливість до романтичних історій.

Британська акторська школа сяє тут у всій своїй воістину імперській величі, випускаючи на сцену як напівлегендарних монстрів штибу Алана Рікмана (Снейпа у «поттерах» грав саме він) чи Роуена Аткинсона (якщо Ви не знаєте хто це, ми забороняємо Вам тримати у руках нашу газету) так і «молоду поросль» представлену, зокрема, й талантами Кіри Найтли та Х'ю Гранта; на екрані грає чарівна музика Туманного Альбіону (Річарду Кертісу, котрий виступив і режисером і сценаристом стрічки, як завжди не зраджує музичний смак); дюжина по-різдвяному яскравих сюжет-

них ліній зливаються воедино... і ви забуваєте. Забуваєте про сесію, про всі сексуальні скандали

навколо Коліна Ферта (він теж грає роль у стрічці), навіть про «Олів'є», котре вже втомилось чекати Вас на святковому столі. Ви починаєте вірити - вірити що закохані завжди зрозуміють один одного не залежно від того, якими мовами вони розмовляють; що ніжне й романтичне почуття може зародитись навіть між двома акторами, котрі познайомились на зйомках еротичного фільму; що ніколи не пізно все змінити; що якщо ти досить упертий щоб не помічати реальності ти раніше чи пізніше потрапиш у мрію; що саме любов керує світом як у задимлених лондонських пабах, так і в будинку прем'єр-міністра її величності на Даунінг Стріт 10... Що All You Need Is Love, врешті-решт.

І хоч це все неправда, хоч насправді світ злий і холодний, і хеппі-енди трапляються у ньому вкрай рідко, хоч насправді планету рухають гроші, а світ потихеньку котиться у прірву, це точно не одна з тих істин, про які хочеться пам'ятати у новорічні свята.

«Міцний горішок»

Серед вищеназваних фільмів цей розчулює чи не найбільше. Принаймні, усі атрибути новорічної романтичної мелодрами відтворені тут на 150 відсотків. Любовний трикутник вражає внутрішнім драматизмом (Джон Макклейн, його колишня дружина та той гидкий тип, якого пристрілять у другій половині фільму). Зворушливі різдвяні жарти викликають шире замилювання (неможливо

стримати сліз зворушення, коли Джон відправляє ліфтом труп найманця, написавши на його светрі безпосереднє «Now I Have A Machine Gun Ho-Но-Но!»). А неминучий момент визнання власних помилок у стосунках – монолог Макклейна у туалеті (який, якщо вірити кіноманським легендам, Брюс Вілліс зімпровізував «на ходу») – проймає до глибини душі.

Тут навіть є обов'язкова для подібних фільмів пісня Френка Сінатри наприкінці – які Вам ще потрібні докази!!!

Та й взагалі, восьмидесяті – це свято: терористи схожі на солістів Modern Talking; знущання з американських федералів, для яких скрізь – Сайгон; неповторна політкоректність – чорні б'ють чорних, а білі – усіх...

Ех, ностальгія...

Тож, бажаємо Вам незабутніх кінематографічних вражень та збереження відчуття свята протягом усього року.

P.S. Як, усе-таки, приємно у деяких випадках помилятися.

Якщо «Хоббіт» Пітера Джексона і є зягнутим, то лише як дивовижна мандрівка, кожен момент якої потім хочеться згадувати довгими зимовими вечорами і ще довго перекочувати на язиці немов смак хорошого вина. Ми не повинні були в тобі сумніватись Пітере, вибач. Нам справді соромно.

Long Live to the Queen

Рейтинг студентів

Вперше у другому семестрі 2011-2012 н. р. був складений рейтинг студентів нашого факультету. Думаю, що не помилуюся, якщо скажу, що для більшості це стало сюрпризом (для когось приємним, а для когось не дуже), а комусь було абсолютно все одно (як правило, рейтинги складаються для того, щоб кожен міг об'єктивно оцінити свою конкурентоспроможність). Якщо Ви не знаєте ні як складався рейтинг, ні для чого, то одразу раджу Вам зайти на офіційний сайт нашого факультету в розділ «успішність» (порядок формування рейтингу змінився). Паралельно нагадаю, що офіційною датою початку подачі інформації для формування рейтингу на 1-й семестр 2012-2013 н.р. є березень 2013 року. Тоді як академічний показник формується за даними деканату, то інформація про наукову діяльність подається особисто студентом (анкети для заповнення знаходяться на Вашій профільній кафедрі). Вчасно подана інформація про наукову діяльність за період 01.06.2012-28.01.2013 допоможе сформувати об'єктивну картину серед студентів нашого факультету.

Різдво! Різдво! Різдво!.. Нарешті воно прийшло - це велике свято! Однак, чи не замислювались ви, як зустрічають Різдво Христове в інших країнах світу? Отже, почнемо невеличкий екскурс і дізнаємося про найцікавіші факти.

Фінляндія, як ми вже звикли вважати – батьківщина Санта-Клауса або Йоулупуккі. Цікаво, що з 1984 року, за рішенням ООН, офіційно проголошена як «Земля Діда Мороза». Різдво тут святкують 25 грудня, а традиційна ялинка в будинку з'являється не раніше 24 грудня. Дуже незвичною для нашого народу є традиція сімейного відвідування кладовища в знак пошани до померлих родичів. Ось так... Святкування проходить спокійно, у сімейному колі, з уже традиційним шуканням мигдального горішка у морквяній або рисовій каші. Спочатку прикрашають ялинку, багато хто йде до храму, а потім відвідують традиційну фінську лазню.

Норвежці, виявляється, забобонні у цьому плані. Так, вони вірять, що саме в святкову ніч у небі вирують злі духи та відьми. Логічно подумавши, норвежці почали ховати мітли у таємних закутках своїх будинків. Тут слушно згадати і **Японію**, саме тут біля своїх будинків на високих стовпах підвішують соломку і спалюють її, (ви вже, мабуть, здогадалися для чого) щоб відлякати злих духів.

Англійці, відомі як консерватори, вони понад усе цінують традиції. В день свята, після привітання королеви, уся сім'я виру-

Різдво на нашій планеті

Автор: Андрієнко Юлія

шає до церкви. Діти тут пишуть побажання Батькові Різдва на папері, де усе детально описують, а

ВАЖЛИВО

Факультет історії та права запрошує студентів та викладачів взяти участь у II Виставці художніх робіт на нашому факультеті. Для участі потрібно бути просто людиною і, що важливо, мати готові власні роботи (картини, художні фотографії і т. п.), якими ви хочете поділитися з іншими людьми. Останній термін зв'язку з кураторами проекту з березня 2013. Куратори проекту: Колісниченко Ірина, Васильєва Богдана (37 гр.).

НЕ ХОВАЙТЕ СВОЇ ПРЕКРАСНІ РОБОТИ ПО ЗАКУТКАМ, ПОДАРУЙТЕ НАМ РАДІСТЬ СПОГЛЯДАННЯ ЗА ВАШОЮ ТВОРЧІСТЮ!

після цього кидають його у вогонь каміну (атрибут кожного мешканця Англії). Вважається, що дим підніме побажання по трубі і доставить до Лапландії.

В Австрії, на відміну від Англії, менш демократичніше. Різдво є приводом виховання неслухняних дітлахів. Переважно молоді хлопці перевдягаються в костюм «Крампуса» – істота з рогами та різками, що супроводжує Святий Миколай. Таким чином слухняні діти отримують подарунки, а неслухняні – стрес...

Які асоціації у вас зі святом Нового року? Дозвольте вгадувати, напевно це ялинка, манда-

рини, шампанське, салат «Олів'є», новорічні фільми... а ще, шоколадний Дід Мороз! А зараз вирушаємо в країну, де вперше він виник – Німеччина. Різдво тут схоже на казку... навіть у повітрі відчувається запах традиційних ковбасок та глінтвейну... кожна вулиця, будинок і подвір'я прикрашено вогниками або взагалі будуються цілі композиції. Як правило, очікування свята тут не менш цікаве, ніж саме свято. Кожна сім'я оздоблює різдвяний вінок з чотирма свічками, кожна відповідає одному воскресінню адвента: перше – запалюється одна свічка (за чотири тижня до Різдва), друге – дві, третє – три, і в четверте запалюють усі свічки. Так очікується свято. В кожній сім'ї для дитини готують календар з маленькими кишеньками і починаючи з 1-го грудня кожного дня кладуть туди шоколадні сюрпризи.

Пропоную трішки погрітися – **Мексика!** Думаю сучасні українські дітлахи не дуже б зраділи подарунку з пап'є-маше на Різдво... навіть, якщо в середині цукерки. Також в Мексиці відоме крокування по вулицям, під час якого учасники стукають у кожен будинок зображуючи Марію і Йосифа. Коли мексиканці поласують печивом з сиропом вони б'ють глиняні тарілки – прощання зі старим роком.

Різдво – це завжди таємничий, незвичайний казковий сюжет. Я бажаю вам спостерігати цю казку з середини, в кожній з цих країн, а не лише в кіно.

Коли згасає кохання ...

Автор: Кравченко Вікторія

(розповідь-притча)

Любов бродила одна по пустелях шляхів. Все їй здавалось нікчемним, самотнім, пустим. Чому так сталося? Невже всі забули її – Любов? Ні, це не так. Любов існує, але тоді чого її ніхто не відчуває, ніхто не приголубить, не прихистить під міцним крилом. Що сталося? Що?.. А відповіді немає, тому що такий світ. Жорстокий у своїй подобі і трохи дурний. Як ви могли її забути?

Русоволоса дівчина з очима чорного чаю бродила по численних вулицях своєї долі. Чому так трапилось? Невже її ніхто не пізнає на її незліченому шляху? Невже так буде тривати вічно і все це колись закінчиться? Вона загине, похилена, вирвана з землі, як та калина, яка приживається всюди, де тільки є вода.

Так і вона. Жила б де прийдеться, але... Але час її вже вийшов. Прийшла самотня стужа, яка охолоджує найгарячіші серця.

- Сонце де ти поділось? – говорила вона, – Чому я тебе не бачу. Чому я не бачу сонця на ваших обличчях, чому я не відчуваю сміху, який виникає ні звідки і йде у нікуди. Ніколи... Яке жахливе це слово – ніколи... Коли ніколи твоє серце не обпалить вогненне кохання, коли ніколи птахи не будуть співати так несподівано, як в часи мого дитинства. Я була дитиною і я навіть не могла уявити це жахливе слово – ніколи. Чому воно прийшло до мене сьогодні. Та ні, вже декілька тисячо-

літь я блукаю по людях, але так і не змогла побачити тепло людських взаємин і почуттів. Що відбувається? Все так пригнічено і тихо, що я навіть не можу зрозуміти, який це вік і які життєписи панують тут. Дурне кохання – лише одне я чую всюди, навіщо воно потрібно нам. А й справді навіщо? Це вже минулий час, минулий...

Так говорила Любов і йшла, не дивлячись ні на кого. Хода її була легка і ніжна, а сама вона здавалась легенькою пір'інкою, яку можна підняти на свої крила і віднести далеко з цього світу. Їй зустрічалось багато людей на її житті, але справжнього кохання вона так і не відчула. Все це було таким... прісним, наганим, несприятливим для її душі. Що робити? Навіщо в світі жити, якщо тебе ніхто не сприймає і не бачить, якщо ніхто не хоче впустити в своє серце, та й навіть на поріг не запросить, адже не бачить. Так, її ніхто не бачив, навіть діти, які все тонко відчували. Ніхто, абсолютно ніхто, лише тварини і рослини, дерева і квіти. А вона дуже любила квіти – білі троянди були для неї всім. Скажете, чому не червоні? Просто їй набридла кров і хотілось ніжності і чистоти. А ще вона любила польові квіти.

Надворі стояла пізня зима і було неймовірно холодно. Вона притулилась до берізки, яка завмерла біля дороги, і гірко заплакала. Але сліз в неї не було, лише одна гаряча сльоза забриніла по щоці і згасла, перетворившись в маленьку сніжинку.

Повз Любов пробігли веселі дитлахи. Вони кидали один в одного сніжки і весело сміялись. Любов і собі усміхнулась. Як не як, а вона любила дітей, хоч і власною любов'ю. Її любов була теплою і лагідною, а серце – гарячим і чуттєвим, палким і невпинним. Що їй ще треба? А лише розуміння і повага.

Діти забігли до однієї хатини, Любові стало цікаво і вона теж пішла за ними. Заглянувши у вікно, вона побачила одну немолоду пару – бабусю і дідуся. Вона їх знала, це була остання пара за сорок п'ять років, яку вона об'єднала одним травневим днем. Пам'ятала вона хатину, яка дісталась Сергієві (а так звали того дідуся) від батьків і пам'ятала вона Катерину, його дружину. Цікаво, подумала вона, де їхні діти? Мабуть, пороз'їжджались всі по власним справам і залишили їх самих.

Було невимовно як сумно і вона постукала їм у вікно, може, почують? Катерина оглянулась і здивовано сказала Сергію: «Здається, хтось прийшов, я піду відчиню». Але він лише махнув рукою: «То тобі здалось, діти гуляють та і кинув один неборака до нас у вікно сніжку, то так і почулось тобі. Стара, не переживай...».

- Та як мені не переживати, – обурилась жінка, – Едуарда вже два дні немає, ще з позавчорашнього вечора, хто знає, що з ним сталося. Я за нього дуже переживаю. Все-таки піду, подивлюсь, може це він прийшов.

- Як хочеш, дивись, - відповів Сергій. Катерина підійшла до

дверей і заглянула в маленьке віконце. Сусідній Івась грався з своїм братом Тарасом і невимовно як верещав. Катя відкрила двері.

- Доброго вечора, бабо Катю! – крикнув Івась.

- І тобі не боліти, - відповіла бабуся спокійно, але враз посерйознішала, - а чого ви всі такі розхристані, ще й місця живого від снігу немає! Боже милий, що ваша мати скаже! Ану йдіть бігом додому та лягайте спати, пізно вже.

- Ще трохи, бабуся, ще трохи! – відіззався Тарасик і побіг за Іваном. Вони обоє засміялись і сховались десь за кучугурами.

- І все таки, – не закриваючи дверей і вглядаючись в горизонт, вона промовила до діда, - нема нашого Едуарда, хоч що роби! І такий спокійний хлопець був, нічого тобі не скаже на перекір, все робить, що скажемо. Шкода його!

- Та перестань ти каркати! – розсердився дід. - Закривай двері, а то морозом так і кипить, так і доймає руки. Та й ти сама хороша: стоїш роздягнена, ще не дай Бог захворієш. Мені цього ще бракувало!

Але жінка не звертала уваги на його слова. Сергієві довелося самому стати і з гучним скреготом захопнути двері. Він щось пробурмотів до себе, певно: «Геть розум втратила через внука» і забрався на піч.

Любов усміхнулась. За цей час багато чого змінилось. Села знову зарясніли людьми, вкрились пеленою мовчання міста. Така періодичність неодноразово повторювалась в історії земних ци-

вілізацій. То злет, то падіння. А зараз – спокій і умиротворення. Тоді чому так їй погано і гірко! Спокій є, але вона прагне бурі, захоплення, так, щоб аж у грудях палахкотіло, а в очах блищало! Але зараз... Що зараз?! Мирно, тихо, але так капосно і неприємно на душі, що аж кричати хочеться.

Поки вона так думала, то не примітила, що наступила ніч. Прикривши руками очі, вона стала рахувати до п'яти: «один, два, три...», на цьому вона зупинилась, знову відкривши свої зіниці і поглянувши у вікно.

Катерина наливала чай. Гірко зітхнувши, бабуся обернулась до діда, прошепотівши:

- Ти такий безсердечний!

Сергій зрозумів до чого вона, тому швидко зістрибнув з печі (де і взялась молодецька наснага і сила) і став взувати чоботи.

- Ти куди? – благально промовила вона.

- Піду внука шукати.

- Ти що? Ніч же на дворі!?

Він лише кркнув:

- А двадцять хвилин тому ти мені говорила, як тобі шкода Едуарда, - надівши другий чобіт, він доказав, - ти не бійся, я скоро вернусь. Піду по його друзях, до Миколая, наприклад, розпитаю, що до чого. А може, він там в нього живе поки. Це ж його кращий друг! Чим на місці в теплій хаті сидіти, краще щось робити. А то мені все: «Едуард, Едуард!»... Піду, все одно через тебе не спиться. Та й не засну, самому цікаво стало, що трапилось. А гляди, так воно і є.

- Що є? – перелякано прошепотіла баба Катя.

- Та не бійся ти! Все гаразд! Я ж кажу – може так і є, і наш онук в свого друга в гостях сидить. Вони ж з ним ще з літа не бачились. Піду, гляну, розпитаю. Ще й до Олексія можу зайти.

- Добре, добре, - полегшено зітхнула Катерина, - якби не ніч, я б сама стала шукати Едуарда, але серце поболіє, та й завірюха така на дворі ці три дні мете, що не дай Бог. А й справді, можливо він у друзів залишився, а ми переживаємо. Піди, перевір.

Любов з сумом подивилась на Сергія, коли він пройшов повз неї, але так і не побачив. А він, колісь, ще в роки своєї юності, подарував їй букет тюльпанів, так і не підозрюючи, що купив любов. Але хіба можливо любов купити? Вона по собі знала, що ні.

Любов зводила два серця до купи, але сама ніколи не закохувалась, тому що любила всіх. Це важко? Скажете, це і легко водночас, тому що це тебе ні до чого не зобов'язує. Але вона також знала, що людський вік короткий, а її життя вічне. Тому вона просто НЕ МАЛА ПРАВА закохуватись, а особливо зараз, коли її ніхто не бачив.

Чому? Невже вона перетворилась в духа, безтілесного, німого? Ні, її душа все так же горіла променистими квітками, а серце мріяло життям. Чому так сталось? Ще раз вона повторила питання, яке турбувало її в цей день. Ні, не лише в цей день, а вже 45 років, з тих пір, коли вона об'єднала останню пару.

Катерина поглядала у вікно. Її серце полегшено забилося, коли вона запримітила чоловіка, хоча

він ішов один, але це не пригнітило її радості.

Кинувшись йому на зустріч, вона прощобетала:

- Ти бачив нашого Едуарда? Скажи, що так?!

- Ні, вибачай, я його не знайшов, - з великим сумнівом проговорив дід, гадаючи, - продовжувати йому далі, чи мовчати.

Катерина від нього не відставала:

- То що ти дізнався? Говори, я слухаю.

- Та я навіть і не знаю, що сказати.

- Говори як є, - на одному подихові прошепотіла Катерина.

Любов не стала більше слухати розмову старих, вона і так знала що відбулось насправді. Едуарда кинула дівчина і він бродить сам по лісах і полянах в очікуванні смерті. Такий юний! Подумала вона. Що її 16 мільярдів до його шістнадцяти років. Все і нічого. Микола говорив Сергієві, що його друг закохався в Єлену, гарну і примхливу дівчину. Вона відторгнула його кохання, а він її кохав з самого дитинства, з семи років, як тільки побачив її. Але вона не відповіла взаємністю, коли він відкрився їй у своїх почуттях. А в цьому він наважився лише зараз, через десять років. Щоправда вона була старша за нього на п'ять років, але це нічого не змінює, любов не знає меж, ні вікових, ні в часі, ні у відстані. Любов пам'ятала Едуарда ще семилітнім, з того часу вона з ним не зустрічалась. Її привернула увага його дитяча наївність і щирість, це був справжній Нарцис у своїй зав'язі, щоправда без гордості і

зухвалості. Його чисті блакитні очі приманили її відкритістю і невинністю, а його червоні уста тремтіли від плачу. Такого вона запам'ятала Едуарда. Цікаво, як він переживав? Мабуть, всім. Лише та блакить дзеркал бездонності душі не змінилась, мабуть...

Потрібно його знайти і привести додому, а то вона відчувала обпалюючу пустоту в душі юнака і бажання смерті. Такий дурний! Подумала вона, а ще якийсь час тому вона сама бажала померти. Та ні, жити потрібно. Не для себе, заради інших. Це вона і йому скаже.

«Що я таке говорю..., - зітхнула Любов, - мене ж ніхто не може представити, ні побачити, ні уявити... Але я неодмінно спробую пригасити біль в його серці. Я обов'язково знайду йому дівчину і запалю факел кохання між ними. Хоча це і не дозволяється, але один раз можна зробити виняток»...

Любов підійшла до юнака, доторкнувшись долонею до його плеча. Він відразу розплющив свої бездонні блакитні очі і оглянувся. Побачене заставило його здивуватись. Поряд з ним, прихилившись до нього і сміливо заглядаючи прямо в душу, стояла легко одягнута дівчина. Її зелена сукня так личила до того блілого лица, великих карих очей, довгого розпущеного каштанового волосся.

«Хто ти?», - хотів промовити Едуард, та вчасно отямився. Швидко стягнувши з себе куртку, він накинув її на плечі дівчини, і поки вона мирно перебувала поряд з ним, ще нічого не зрозумів-

ши з його дій, він мовчки її одягнув в теплу одіж. «Так вже краше», - вирішив хлопець і нарешті поглянув на дівчину, на її норавливе і трохи примхливе личко, яке скривилось від такої уваги з боку молоді людини, а особливо його привернули ті глибокі чайні озера душі, в яких навіть і не відчувалась та гординя та сміливість, яка відчувалась на перший погляд, аж поки не подивився в очі.

Дівчина була всіма покинута, вона була самотньою, і юнак це відчув. І хай би вона це не приходувала за зарозумілою посмішкою, за гнівними бровами, він ясно знав, що пережила те ж саме, що переживав і він. Втрату. Хоча, можливо, її втрата була не такою. Адже він загубив надію, дитячу мрію, а вона загубила життя, своє життя.

Але цього Едуард не знав. Його лише заповонив той чистий погляд, він навіть не відчував холоду і морозу, все ніби повернулось в його житті. Він навіть забув ту Єлену, якою він так довго мав і якою так безтямно... захоплювався. Дитяча мрія, дитяча фантазія. От і все. Це лише він зрозумів зараз, тільки сьогодні, в цю мить.

Як дівчина не намагалась дивитись прямо на хлопця, вона все ж таки на нього глянула. І в неї перехопило дух. Вона відчула всю його журбу і бажання смерті. Адже - смерті, в такий лютий мороз без одягу, в одній майці і в потертих джинсах, легко замерзнути! Вона відразу спохватилась, намагаючись стягнути з себе його куртку, але в неї нічого не вийш-

Вітаємо із успішним захистом кандидатської дисертації на здобуття науково ступеня кандидата історичних наук Босенко Наталію Петрівну!

Від усієї душі зичимо Вам міцного здоров'я, щастя, добра, натхнення та нових здобутків у роботі й наукових пошуках, подальших наукових зверненнях. Сподіваємось, що цей крок був лише першим у Вашому професійному зростанні

З повагою, колектив факультету історії та права.

ло. Не дивлячись на свій юний вік, Едуард був сильним, а Любов, хоча була і сильнішою, але не забажала завдавати муки і болю хлопцеві. І нарешті вона зрозуміла, що помилялась. Вона теж може покохати...

Їхні погляди пересіклись, і Коханню затремтіло, Дух Коханню потрапив у власну пастку, яку дівчина влаштувала ненароком людям, але зараз це була вона, але зараз тут, на цій зимовій поляні було лише їх двоє і більш нікого. І Едуард зрозумів, що закохався. В нього болісно зжалось серце, а по щоці прокотилась сльоза. Любов і сама не втрималась і залилась кришталями води. Скупа чоловіча сльоза і цілий вир дівочих почуттів.

Едуард боявся втратити дівчину, хоча не розумів, чому вона плаче. Всі питання вивітрились з його голови, залишалось лише одне, - як вона одна могла перебувати так довго в лісі, одна, в такій легкій одежині? А по ній не скажеш, що вона замерзла... Хоча зараз хлопець вже не знав нічого, окрім одного, - він не повинен її втратити.

Тримаючи її долоні в себе в руках, він прихилив їх до своїх губ і став дмухати на них, таким чином гріючи холодні пальці дівчини. Нарешті вони потепліли. Але вона продовжувала плакати, хитаючи головою в знак незгоди...

- Я не повинна... Ні, я не повинна... (продовження у наступному номері).

Вітаємо із 50-річним ювілеєм кандидата історичних наук, доцента кафедри історії України Грінченка Віктора Тригоровича!

Щастя, здоров'я і довгих літ. Щоб життя завжди було у мирі в колі близької сім'ї, Нехай пісні чудові й щирі Вам в гаю прошепочуть солов'ї.

50 – це зовсім небагато, Дуже щаслива і гарна пора, Бажаємо Вам у родинне свято довгих років радості і добра, Нехай над Вами буде блакитне небо, Не залишать сили на путі І живіть стільки, скільки буде треба, гордо ступайте у житті.

З повагою, колектив факультету історії та права.